

[Glistrup.]

der gør opmærksom på det. Den, der har skoen på, ved bedst, hvor den trykker.

Men når så hr. Tastesen videre hævder, at fremskridtspartiet da bare selv kunne have ordnet tingene på anden måde, må jeg sige, at det er urimeligt at fordele sol og skygge på den måde. Det er valglovens fejl, at man drages derind, og det er vores sag her som lovgivere, når der er fejl i valgloven, at ordne valgloven. Det er ikke vores sag, som hr. Tastesen var inde på, at opfordre til at lave numre eller til, som han sagde, at indrette sig; det er vist det, der på normalt dansk forstås ved at lave fiduser eller lignende ting. Det ønsker vi ikke at være med til i fremskridtspartiet. Vi vil ikke på den måde indrette os, som hr. Tastesen var inde på.

Så sagde hr. Tastesen videre, at han beklagede, at hr. Grønborg havde hævet sagen for højesteret, og hr. Tastesen gav det indtryk af, at han med spænding og interesse ville have afventet, hvad højesteret havde sagt i denne sag.

Hvis jeg nu havde været et uhøfligt menneske, havde jeg sagt, at jeg ikke rigtig tror på hr. Tastesen. Vi andre, som har set, hvordan den danske højesteret gennem 125 år har handlet med hensyn til afgørelser af sager om loves grundlovmæssighed, vi ved, at den danske højesteret, så længe man følger den udnævnelsespraksis, som man følger i den nuværende og i tidligere regeringers regie, aldrig nogen sinde vil erklære nogen bestemmelse vedtaget i dette høje ting for grundlovsstridig. Det er sørgeligt, men det er vist desværre nok en sand fremtidsprognose.

Raunkjær (V):

Hr. Grønborg nævnte, at tilhængere af spærrereglen gik uden om det, at det var grundlovsstridigt med spærrereglen i dens nuværende form. Jeg mener da med rette at kunne hævde, at man kan ikke påstå, at den nuværende spærreregel er grundlovsstridig. Deroverfor sagde hr. Grønborg, at venstresocialisterne ikke kom ind ved denne lejlighed med de 44.000 stemmer, og at man kunne sige, at når de ikke blev repræsenteret, var det grundlovsstridigt. Man kan da med rette hævde, at hvis vi ikke havde spærrereglerne, kunne partier med rette

tænke som så: ja men når spærrereglerne ikke er der, kan vi godt stille op, og det kunne så medvirke til, at disse partier f. eks. kun fik 15.000 stemmer; så kunne man da sige, at det er lige så udemokratisk, at de ikke blev repræsenteret med 15.000 stemmer som med 45.000 stemmer. Det vil altid være sådan, enten vi har en spærreregel eller ej, at der vil være nogen, der ikke bliver repræsenteret.

Jeg synes, man skal fortolke grundlovens paragraf på den måde — det ligger i øvrigt også i grundlovens ånd — at vi skal have så godt et demokrati som vel muligt, og det mener jeg, vi får ved at opretholde spærrereglen, vi får et bedre demokrati, end vi vil have med de mange partier.

Jeg kan lige nævne, at reglen om 2 pct. af de afgivne gyldige stemmer ved sidste valg giver 61.064; de er jo „pristalsreguleret“.

Poul Boeg (CD):

Hr. Poul Dam var så elskværdig at gøre mig opmærksom på, hvad der står i forretningsordenen om spørgsmålet, til hvilke udvalg man henviser en sådan sag. Jeg vil gerne have lov til i den anledning at sige til hr. Poul Dam, at jeg ikke i de sidste par dage har beskæftiget mig intenst med denne problemstilling uden at have slået op i forretningsordenen, og jeg er da helt klar over, hvad der står i forretningsordenens § 7, 1. stk., punkt 11, hvor valglovgivningen er nævnt som det sidste punkt i en opremsning af kommunaludvalgets kompetence.

Men det forekommer mig, at når hr. Poul Dam peger på dette, beviser han netop rigtigheden af det, som var mit synspunkt, nemlig at der er en mangel på smidighed, at man er stivnet. Det undrer ikke, at der i befolkningen er opstået en parlamentslede, og at den har givet sig udslag i de resultater, vi kender så godt. For det er jo netop en af disse ting, man kan kritisere, at hvis man kommer med et sagligt argument, hvis man påpeger, at dette spørgsmål i realiteten overhovedet ikke har noget at gøre med kommunalret, dette er et statsretligt spørgsmål, så er der tilsyneladende overhovedet ikke i tinget nogen lydhørhed over for et sådant argument, så siger man bare: ja men sådan må vi gøre, for det kan du se i den og den paragraf. Man måtte dog have lov til at